

Това погрешно тълкуване води до неправилен резултат — отхвърляне на заявката за регистрация на словна марка на Общността „manufacturing score card“. По-специално Първоинстанционният съд не само направил погрешна преценка по отношение на съдържанието, но и много погрешно тълкуване на изискванията, свързани с отличителните белези и с необходимостта от запазване на знака за свободно ползване, определени от Съда по отношение на заявката за марка на Общността и съответните потребители.

Първоинстанционният съд недопустимо бил разчленил посочената в заявката комбинация от думи на съставните ѝ части и въз основа на това отхвърлил годността ѝ да бъде обект на защита. Подобно разделяне не отговаряло обаче на преценката и тълкуването, които се правели от съответния „нормален“ потребител при възприемането на марката в нейната цялост. Освен това Първоинстанционният съд неправилно обосновал липсата на отличителни белези и наличието на необходимост от запазване на знака за свободна употреба на това, че съчетанието от думи се състояло от части, които в търговския оборот се използвали обичайно за поясняване на целта и функцията на обозначените услуги. В заявка за марка на Общността „manufacturing score card“, представляваща съчетание от три английски думи, съответните потребители обаче нямало да открият значение, което да става ясно веднага. Следователно необходимото минимално ниво на отличителни белези съгласно член 7, параграф 1 б) РМО било налице и със заявената марка не се описвали характерни особености на стоки или услуги съгласно член 7, параграф 1, буква в) РМО.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal d'instance de Bordeaux (Франция) на 21 януари 2008 г. — Foselev Sud-Ouest SARL/Administration des douanes et des droits indirects

(Дело C-18/08)

(2008/C 79/32)

Език на производството: френски

Преподаваща юрисдикция

Tribunal d'instance de Bordeaux

Страни в главното производство

Ищец: Foselev Sud-Ouest SARL

Отговорник: Administration des douanes et des droits indirects [Митническа администрация]

Преюдициален въпрос

Член 6, параграф 2, буква б) от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури ⁽¹⁾ предвижда възможността държава-членка да освободи от данъци някои категории превозни средства. В тази връзка, може ли да се приложи пряко спрямо частноправен субект разрешението, дадено на Франция от Комисията с Решение от 20 юни 2005 г. ⁽²⁾ за освобождаване от данъци на някои категории превозни средства, или е необходима национална мярка за неговото транспониране?

⁽¹⁾ ОВ L 187, стр. 42; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 7, стр. 88.

⁽²⁾ Решение на Комисията от 20 юни 2005 г. относно искане за освобождаване от данъци за моторните превозни средства, предявено от Франция по силата на член 6, параграф 2, буква б) от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури (ОВ L 158, стр. 23).

Жалба, подадена на 22 януари 2008 г. от Enercon GmbH срещу Решение на Първоинстанционния съд (пети състав), постановено на 15 ноември 2007 г. по дело T-20/08 — Enercon GmbH/СХВП — (марки и дизайни)

(Дело C-20/08 P)

(2008/C 79/33)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Enercon GmbH (представители: R. Böhm и U. Sander, Rechtsanwälte)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки и дизайни)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение на пети състав на Първоинстанционния съд от 15 ноември 2007 година (Дело T-71/06),

— да се уважат предявените в първоинстанционното производство искания,

— при условията на евентуалност, да се върне делото на Първоинстанционния съд за ново разглеждане,

— да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски както в първоинстанционното така и във второинстанционното производство.